



תת"ע 12137/11/16 - מדינת ישראל נגד ישראל אלחלל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תתע"א 12137-11-16 מדינת ישראל נ' אלחלל

לפני	כבוד השופט דן סעדון
המאשימה:	מדינת ישראל
נגד	
הנאשמים:	ישראל אלחלל

החלטה

לפני בקשה לביטול צו איסור שימוש שהוצא בעניינו של רכב הנאשם.

הנאשם הורשע בעבירה של נהיגת רכב כשהוא בלתי מורשה לסוג הרכב. לאחר הרשעתו פנה הנאשם בבקשה לבטל צו איסור השימוש שהוטל. הוא טען כי נמסר לו מן המשטרה כי לאור סיום ההליך בתיק העיקרי היא לא תתנגד לבקשה אם תהיה על כך החלטה שיפוטית. בתגובת התביעה נטען, לעומת זאת, כי היא מתנגדת לבקשה. צו איסור השימוש הוצא לאחר שהנאשם לא התייצב לשימוע בעניינו וקבלת בקשתו תגרום לחוסר לצאת נשכר.

דין

דין הבקשה להידחות.

כעולה מתגובת התביעה אין הסכמה לשחרור הרכב התפוס ועל כן יש צורך להכריע בבקשה. לאחר עיון בטענות הצדדים אני מוצא לדחות את הבקשה משני טעמים: מהותי ודיוני.

הטעם המהותי והמרכזי הוא כי סיום ההליך בתיק העיקרי אינו מאיין או פוגם בתוקפו של צו איסור שימוש שהוצא כדין. כידוע תכלית צו איסור השימוש אינה עונשית. זהו אמצעי מנהלי התרעתי הננקט כלפי **בעל הרכב** (שאינו תמיד מבצע העבירה ברכב) על מנת **להרתיע** מפני מתן היתר לשימוש בכלי רכב באמצעותם מתבצעות עבירות תנועה מסכנות חיים. לעומת זאת, עונש המוטל בתיק העיקרי מכוון רק אל מבצע העבירה והוא מבוסס על מכלול שיקולים שבראשם **שיקולי הלימה** בין חומרת מעשה העבירה לעונש. מכיוון שמדובר באמצעים הננקטים לעתים כלפי גורמים שונים ומבוססות על תכליות שונות לא ניתן לומר כי סיום ההליכים בתיק העיקרי מביא לביטול צו איסור השימוש המנהלי.

הטעם המנהלי: הנאשם אינו חולק על כך כי צו איסור השימוש ברכב ניתן כדין. סיום ההליכים בתיק העיקרי אינו פוגם



בתוקפו של צו זה אלא עשוי להביא לכל היותר להוות שיקול בין שיקולי המשטרה בעניין הצדקת קיצור תקופת איסור השימוש. המשטרה במקרה זה הודיעה באמצעות התביעה כי לא מצאה הצדקה כאמור ולאור ההנמקה המהותית שהצגתי לעיל בדבר היעדר חפיפה בין תכליות צו איסור השימוש המנהלי לבין העונש בתיק העיקרי אין בסיס לקבוע כי נפל פגם בשיקולי המשטרה.

לאור כל האמור הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ד סיוון תשע"ז, 08 יוני 2017, בהעדר הצדדים.